

Л. Иовчевъ, а по настоящемъ Негово Блаженство Български Екзархъ Иосифъ I, е роденъ въ градецъ Калоферъ на 1840 година. Първоначално се е учили въ родното си място, а подиръ на 1861 година постъпилъ въ едно френско училище въ Цариградъ, гдѣто е билъ и преподавателъ на български язикъ. Слѣдъ свѣршванието на това училище той отишълъ въ Парижъ и е постъпилъ на 1864 г. въ факултета на правото, отъ който е излѣзълъ *лісансијатъ*. На 1870 год. той се върналъ въ Цариградъ и скоро билъ назначенъ за членъ на едно отъ Цариградските търговски съдилища, а по късно и за главенъ Екзархийски секретарь. Слѣдъ това той се посвѣтилъ на духовното звание и слѣдъ като обиколилъ дѣлата територии на Екзархията за да изучи нуждите на населението и черквата, испратенъ билъ да управлява на 1875 г. Видинската епархия, а на 1876 год. билъ избранъ и рѣкоположенъ за Ловченски Митрополитъ. На 1877 година, по врѣмето на руско-турската война, той билъ избранъ и назначенъ за Екзархъ. Негово Блаженство се ползува съ репутацията на уменъ, въздържанъ и тактиченъ човѣкъ. Въ неговата общественна дѣятелност влизатъ и трудоветъ и грижитъ му за отваряне и поддържане на българските училища и църкви въ Македония. Той е писвалъ по българскиятъ вѣстници въ Цариградъ по църковния и други въпроси, а особено въ в. „*Македонія*“ (гледай 1866 год.) Като редакторъ на „*Читалище*“, Негово Блаженство е работилъ 11 мѣсяца а именно отъ Юлий 1871 до Юни 1872 година. Написалъ е: *Архіерейски послания*, Руссе, 1877 година.

Ето желанието на списанието „*Читалище*“.

„Ако не се лъжимъ, българскыятъ народъ достаточно е уже оцѣнилъ дѣйствителните ползи, които носи съ себе си въ народный животъ умственното развитие. Нѣжните за музикъ чувства, които отъ нѣколко время обладаватъ почти всѣкаде у насъ сърдцата и на млади и на стари, благородните стремленія къмъ съвършенното ни освобождение отъ тѣжките вериги на невѣжеството, умножающи ся ежедневно по отечеството ни училища, каквито и да ся тѣ по настоящему, учрежденietо въ по първыйтъ градове на Читалища, съперничествующи по ревностъ едно на друго, основанietо на толкось Дружества отъ